

РЕШЕНИЕ

№ 6090

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 04.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Димитър Петров, като разглежда дело номер **1600** по описа за
2012 година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1,
изр. 2-ро от ЗАНН.

Б. А. Д., чрез адв. А. Краварски от САК, обжалва решение на Софийския районен съд,
Наказателно отделение, 14 състав по НАХ дело № 13514/2010 г., потвърждаващо
Наказателно постановление № 70/28.09.2010 г. на директора на Държавно горско
стопанство – София, с което, на основание чл. 84, ал. 2 от Закона за лова и опазване на
дивеча, му е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 65, т. 4 от ЗЛОД.
Ответникът не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по
жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на първоинстанционното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

Според фактическите установявания на въззивния съд на 11.09.2010 г. Д. е ловувал в
земището на [населено място] като е използвал електронно устройство за
примамване на дивеч. Изводите на съда относно фактическата обстановка по
извършване на нарушението са формирани след събиране и проверка на всички
необходими доказателства при спазване на правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК.
Правилно е протекъл процесът на оценка на доказателствата, установяващи
безпротиворечиво административно-наказателното обвинение и изключващи

защитната теза на нарушителя. Обективизираните в АУАН и НП фактически твърдения са потвърдени от актосъставителя и двамата свидетели, възприели непосредствено обстоятелствата, при които е осъществено деянието. Между показанията на разпитаните от районния съд свидетели не е налице несъответствие или непоследователност при описанието на случая като основание за дискредитирането им от решаващия състав. Липсата на отговор в съдебния акт на отделни възражения срещу НП, релевиращи със съдебното оспорване, макар и да нарушава изискването по чл. 339, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН към съдържанието на мотивите, не може да се квалифицира като касационно основание по чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. 1-во от НПК, тъй като не се е отразило на правилността на решението като краен правен резултат.

Действията на жалбоподателя, противно на основния довод в жалбата, по разполагане на палатка на конкретното място за лов, носенето на ловно оръжие, готово за употреба, и използването на забранено електронно устройство попадат в понятието за ловуване по смисъла на чл. 43, ал. 3 от ЗЛОД. Ирелевантно е обстоятелството, че никой от свидетелите не е видял Д. да произвежда изстрели – това е само едно от възможните прояви действия на ловуването (вж. чл. 43, ал. 2 от ЗЛОД). Фактът на използването на електронно устройство е установен с гласните доказателствени средства, които са конкретни и относно идентифициращите го звукови признаци, както и косвено – от намерените в автомобила два броя устройства.

Разрешителното за индивидуален лов, представено с административно-наказателната преписка, не съдържа индивидуализация на ловище, местност и ловностопански район, което определя ловуването като неправомерно и представлява форма на изпълнителното деяние по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД. В. в НП състав по ал. 2 на чл. 84 от закона е квалифициран по отношение на предвидения в ал. 1 основен състав. При установеният факт на извършване на лов със забранено средство (чл. 65, т. 4 от ЗЛОД) правилно от материално-правна страна е заключението на наказващия орган, възприето и от СРС, за осъществяването на състава на нарушение по чл. 84, ал. 2 от ЗЛОД чрез един от алтернативно предвидените квалифициращи го признаци.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14 състав по НАХ дело № 13514/2010 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Особено мнение на съдия М. А.

Не съм съгласен с правните изводи на мнозинството от касационния състав, обусловили постановяването на решението по К. № 1600/2012 г.

Считам, че изводът на въззивния съд за отсъствието на съществени процесуални нарушения в административната фаза на производството противоречи на закона.

Словесното описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и посочването на нарушените законни разпоредби са задължителни реквизити към формата на санкционния акт, обуславящи процесуалната му законосъобразност – чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като е дължимо постигането на съответствие между тях. Неизпълнението на тези изисквания е абсолютно основание за отмяната на НП, тъй като създава обективна предпоставка за нарушаване на правото на защита на привлеченото към отговорност лице.

Потвърденото от районния съд НП въвежда твърдение за нарушение, изразяващо се в ловуване в землището на [населено място] с разрешително за индивидуален лов, но без попълнени реквизити и с електронно устройство за привличане на дивеч. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 65, т. 4 от ЗЛОД и подведено под санкционната норма на чл. 84, ал. 2 от закона.

Чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД урежда основен състав на нарушение, което от обективна страна се осъществява с ловуване при отсъствието на редовно заверен билет за лов или с билет за лов, но без писмено разрешително за лов, или извън определените с разрешителното места, без да е убит или уловен дивеч. Съставът по ал. 2 на чл. 84 от закона е квалифициран и предполага установено нарушение по ал. 1 с допълнителни алтернативни признаци – нарушението да е извършено в забранено за лов време, в забранено за лов място или със забранени средства. Обстоятелствената част на НП (както и мотивите на въззивното решение) не съдържа нито позоваване, нито описание на дължимите признаци от състава на нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, обуславящи и приложимостта на санкционната разпоредба на ал. 2. Наказващият орган не е изложил конкретни съждения в коя от възможните форми на ловуване по чл. 43, ал. 2 и 3 от ЗЛОД попадат действията на нарушителя, липсва и описание на обстоятелствата, при които то е осъществено. Констатацията за отсъствието на попълнени реквизити на разрешителното за лов е бланкетна и необвързана с конкретна хипотеза по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, не са налице и фактически установявания по отношение на останалите обективни признаци от административно-наказателния състав. Възприета като нарушена е разпоредбата на чл. 65, т. 4 от ЗЛОД, забраняваща използването на електрически звуковъзпроизвеждащи средства при ловуване, относима единствено към хипотезата по чл. 84, ал. 2 от ЗЛОД. Предполагамата воля на наказващия орган не би могла да бъде изведена от съда, тъй като предмета на доказване в съдебното производство е ограничен до фактическите твърдения в санкционния акт.

Естеството и тежестта на допуснатите от издателя на НП пропуски определят нарушенията на изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН към неговата форма като съществени. Постановлението е подлежало на отмяна като незаконосъобразно само на процесуално основание, а обобщеният извод на СРС в обратния смисъл е изведен при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл. 348, ал.

1, т. 1 във връзка с ал. 2, предл. 1-во от НПК.

Съдия: